

Silver Screen Enterprises v- The Commissioner of Income-Tax, Patiala
(Mahajan, J.)

ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਅਧੀਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ, (IA) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਸੋਲਜਰਜ਼ (ਲਟੀਗੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1925; ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(14) ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ * ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਧਾਰਾ, 13 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 13(3)(a)(ia) ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਸ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਬਲੈਟਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ - ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। •

(15) ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸਾਈਡ**ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਜੇ.ਜੇ.****ਸਿਲਵਰ ਸਕ੍ਰੀਨ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ****ਬਨਾਮ****ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।****1968 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 10****9 ਦਸੰਬਰ 1970 ਈ.****ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1961-ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (ii), 10(2) (n) ਅਤੇ*****IU(Z)txv*—ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ-ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ—ਟੈਸਟ ਦਾ—ਦੱਸਿਆ—ਕਿਸੇ ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ ਇਸ ਦੇ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ— ਕੀ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਲਈ ਖਰਚੀ ਰਕਮ ਗਈ।—**

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਟੈਸਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਰਚੇ ਜੋ ਪੂੰਜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚ ਜੋ ਪੂੰਜੀ ਹੈ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸੰਪਤੀ ਹੋਵੇ। ਵਪਾਰ ਦੇ ਸਥਾਈ ਲਾਭ ਲਈ ਪਰ 'ਸਥਾਈ' ਨੂੰ 'ਸਦੀਵੀ' ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਤਲੀ ਵੰਡਣ ਵਾਲੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਹੱਲ ਲੱਭਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ ਪੂੰਜੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ। ਵਪਾਰੀ ਆਪਣੀ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਦੀਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਉੱਦਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼, ਨੂੰ ਉਸ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਹਿ I ਇਸਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਿਹਤਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਖਰਚਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਵਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਦਾ ਪਟੇ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਨੇਮਾ

ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ ਸਥਾਈ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਹੈ।

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ , ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਏ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ , - 1967-68 ਦੇ ਆਰਏ ਨੰਬਰ 606 ਵਿੱਚ 21 ਮਾਰਚ, 1968 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ , ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1959-60 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1966-67 ਦੇ ITA ਨੰਬਰ 8381 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਰਾਏ ਲਈ :

“ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੁੱਲ ਖਰਚੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਰੁਪਏ 49,097 ਮੁਰੰਮਤ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਰਚਾ ਸੀ ?

ਬੀ ਹਰੀਰਥ ਡੀ ਐਸ , ਬੀ ਕੇ ਜੇ ਹਿੰਗਨ ਅਤੇ ਐਸ ਕੇ ਐਚ ਇਰਾਜੀ , ਇੱਕ ਵਕੀਲ , ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਵੀ ਐੱਸ ਗੁਪਤਾ , ਵਕੀਲ , ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

49,097 ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ? ਇਹ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਵਿਤਰਕ ਦਾ ਹੈ, ਫੁੱਟ ਵੀ ਇੱਕ ਸਿਨੇਮਾ ਘਰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ 'ਅਸ਼ੋਕ ਸਿਨੇਮਾ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਿਨੇਮਾ ਘਰ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ, ਫਰਨੀਚਰ, ਫਿਟਿੰਗਸ, ਫਿਕਸ ਚਰ ਆਦਿ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1959-60 ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਲਈ ਲੇਖਾ ਸਾਲ 31 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 49,097 ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੀਟਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। “ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦੇ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਆਦਿ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸਿਨੇਮਾ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਸ਼ਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।” ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਪਟੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਟੈਂਟ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। 16,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 6,000 ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ~ ਤੁਰੰਤ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਪਈ। 10,000 ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। 5,000 ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂੰਜੀ ਰਕਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਵਿਭਾਜਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

	ਰੁਪਏ।
(i) ਕੁਰਸੀਆਂ ਲਈ ਫਰੇਮਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ	14,971.00
(ii) ਕੱਪੜਾ ਆਦਿ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕੁਰਸੀਆਂ ਲਈ 600 ਰੁਪਏ ਸਮੇਤ ਕੱਪੜੇ, ਰੇਕਸਿਨ ਅਤੇ ਸਿਲਾਈ ਦੇ ਖਰਚੇ	
ਸਕਰੀਨ	2,478.0
(ਹਾਇ) ਸੈਨੇਟਰੀ ਫਿਟਿੰਗਸ ਦੀ ਲਾਗਤ	6,415.0
	0
(iv) ਬਿਜਲੀ ਫਿਟਿੰਗ ਦੀ ਲਾਗਤ	885.00
(r) ਤੇਲ ਅਤੇ ਪੇਂਟ ਦੀ ਲਾਗਤ	3,955.00
(ਐਚ) ਸੀਮਿੰਟ, ਬਾਜਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਲਾਗਤ	20,393.00
Total :	49,097.00

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਖਰਚ ਸੀ.. ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ.

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਉਕਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ 100000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਟੀ-ਜ਼ੋੜਾਂ ਲਈ 4,555 ਖਰਚੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਵਿਭਾਜਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: -

ਰੁਪਏ।

(i) ਪੇਂਟਿੰਗ ਲਈ ਤੇਲ ਅਤੇ ਪੇਂਟ ਆਦਿ ਦੀ ਲਾਗਤ। ਸਿਨੇਮਾ-ਇਮਾਰਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ	
ਹਾਲ	... 3,955.00

(ji) ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਸਕ੍ਰੀਨ ਦੇ ਸਿਲਾਈ ਖਰਚੇ ...	600.00
ਕੁੱਲ:	4,555.00

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 44,542 ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਖਰਚਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਸੈਸੀ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਈਟਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ। 4,555 ਤੋਂ 6,055 ਰੁਪਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। 42,542 ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਐਸ ਐਕਟ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ

Ite 49
repS

ਕੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ
ਖਰਚਾ
ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ

ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਾਇਕ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟੈਸਟ ਨਿਰਣਾਇਕ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਰਚੇ ਜੋ ਪੂੰਜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚ ਜੋ ਪੂੰਜੀ ਹੈ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ, ਕੀ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚਾ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸਥਾਈ ਲਾਭ ਲਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸੰਪਤੀ ਹੋਵੇ। ਪਰ 'ਸਥਾਈ' ਨੂੰ 'ਸਦੀਵੀ' ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ ਵਿਚਕਾਰ ਪਤਲੀ ਵੰਡਣ ਵਾਲੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਹੱਲ ਲੱਭਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ ਪੂੰਜੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ। ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਲਝਾ ਦੇਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ।

ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਮੈਕਮਿਲਨ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਰਨਲ ਲੈਕਟਰ, ਬੇਚੁਆਨਾਲੈਂਡ ਪ੍ਰੋਟੈਕਟੋਰੇਟ, (1) ਨੇ ਹਾਈਲੈਂਡ ਰੇਲਵੇ ਬਨਾਮ ਸਪੈਸ਼ਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, (2) ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 488 'ਤੇ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸ-, ਸੇਜ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ : -

“ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਈਨ ਦੀ ਰੀਲੇਅੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਟੁੱਟੀਆਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਾਬ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਰੇਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਵਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਈਨ ਦੇ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ; ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੋਲ ਵਿਰਾਸਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਜੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਇਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰੇਲ ਦੀ ਥਾਂ ਦੂਜੇ ਲਈ - ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰੇਲਾਂ ਲਈ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਰੇਲਾਂ। ਹੁਣ, ਇਹ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਰਾਸਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਰਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਕੀਨਨ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਜੋ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਰੇਲਾਂ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਭਾਵ, ਰੇਲਿੰਗ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਭਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭਾਰ. . ਇਹ ਸਾਰਾ ਚਾਰਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਚਾਰਜ ਹੈ-

(1) (1933) 1 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 227.

(2) 2 ਕਰ ਕੇਸ 485.

ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਸੁਧਾਰ। ਹੁਣ, ਮੈਟ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ”

ਟਾਈਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲਾਰਡ ਮੈਕਮਿਲਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਰੇਡ ਵੇਅ ਟ੍ਰੈਕ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੇਲਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰੇਲਾਂ ਖਰਾਬ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚਾ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ। ਕੁਦਰਤ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨੇਕ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ: -

ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਰੀਲੇਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਰੀਲੇਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਹੁਣੇ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜ, ਲਾਈਨ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਵਾਧੂ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਬਰਾਬਰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਵਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਅਸਾਮ ਬੰਗਾਲ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (3) ਭਗਵਤੀ ਜੇ. ਨੇ ਮੁੜ ਬਨਾਰਸੀਦਾਸ ਜਗਨਨਾਥ (4) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ , ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਿਪ ਕੀਤਾ:

“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਖਰਚੇ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਜਾਂ ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਹੈ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਦਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਰੋਤ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਚੱਲਦੇ ਸਮੇਂ ਖਰਚ ਕਿੱਥੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੁਨਰ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਟ੍ਰਿਜ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਟ੍ਰਿਜ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰੋਤ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਥਾਈ ਲਾਭ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ।

(3) (1.955) 27 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 34.

"

#2

ILR Punjab and Haryana

(1973)1

(4) (1947) 15 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 185.

,

ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ. ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚਾ ਹੈ। ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਲਾਭ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਪੂੰਜੀ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਸਭ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਸਪੈਂਡਚਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਖਰਚੇ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ। ਪੇਮੈਂਟ ਦਾ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਰਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸਥਿਰ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ”

ਹੈਨਰਿਕਸਨ (ਟੈਕਸ ਦਾ ਨਿਰੀਖਕ) ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਾਫਟਨ ਹੋਟਲ ਲਿਮਿਟੇਡ, (5) ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੂ ਪਾਰਕਕ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਲਾਰਡ ਪ੍ਰੀ-ਸਾਈਡੈਂਟ ਕਲਾਈਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟੈਸਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ :-

“ਕੀ ਇਹ ਰਕਮ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਖਰਚੇ - ਲਾਭ-ਕਮਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰੋ-ਸੈਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ? ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੀ ਉਹ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚੇ ਹਨ, ਕੀ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਖਰਚੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਈ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ?

ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ: -

“ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ 'ਸਥਾਈ ਲਾਭ' ਜਾਂ 'ਕਿਊਐਫ ਸਥਾਈ ਚਰਿੱਤਰ' ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਕਾਂਸ਼, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ 'ਸੰਪੱਤੀ' ਜਾਂ 'ਅਧਿਕਾਰ' ਕੋਲ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਟਿਕਾਊਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(5) (1943) 11 I TR (ਸਪ.) 10.

ਸੰਪਤੀ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਰਡ ਕਲਾਈਡ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਡਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅੱਠ ਸਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦੇ 'ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ter'. 'ਸਥਾਈ' ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਪੇਖਿਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਸਦੀਵੀ' ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਵਿਚੁਅਲਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕੇਸ ਕੀ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ "ਅਸੈਸੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਗੱਦੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ 16,849 ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੇਦਾਰ ਅਤੇ ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਰਾਂਡਾ, ਇੱਕ ਦਫਤਰ, ਸਾਈਡ ਰੂਮ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬਾਥਰੂਮ ਬਣਾਏ ਸਨ।" ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਾਂਡੇ, ਦਫਤਰ, ਸਾਈਡ ਰੂਮ ਅਤੇ ਬਾਥ ਰੂਮ 'ਤੇ ਖਰਚੀ ਗਈ ਰਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਵੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਈਟਮਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਰਸੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ: -

"ਤੁਰੰਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਟੁੱਟੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ,"

ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ: -

"ਮੁਰੰਮਤ, ਅਤੇ ਬਦਲਾਵ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਾਰੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਮੁਰੰਮਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਕੋ ਇਕ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਮਤੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਹੈ। 4,555 ਤੋਂ ਰੁ. 6,555 ਹੈ।

Silver Screen Enterprises v. The Commissioner of Income-Tax, Patiala
(Mahajan, J.)

ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ *on in re. ਐਲਐਚ ਸੂਗਰ ਫੈਕਟਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ*, (6), ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੂਜੇ ਨਿਰਣੇ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਾਂਡੇ, ਦਫਤਰ ਦੇ ਕਮਰੇ, ਸਾਈਡ ਰੂਮ ਅਤੇ ਬਾਥਰੂਮਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਾਂਡੇ, ਦਫਤਰ, ਸਾਈਡ ਰੂਮ ਜਾਂ ਬਾਥਰੂਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਾਰੀਆਂ ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਪਤੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਕੁਰਸੀਆਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਦੀਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਉੱਦਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼; ਉਸ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ। ਪੁਰਾਣੀ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਕਮਾਉਣ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਿਹਤਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਖਰਚਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਆਵਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੇਦਾਰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਸੀ। ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਨੇਮਾ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਨੇਮਾ ਘਰ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਸ਼ੋਅ-ਬਿਜ਼ਨਸ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਲਿਆਉਣ ਦਾ

ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਸਥਾਈ ਫਿਕਸਚਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂ. ਬਦਲਣਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਐਨ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਬਦਲਣਾ।

ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ *ਰੀਗਲ ਥੀਏਟਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, (7) 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।* ਇਹ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪੇਜ਼ 455-56 'ਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: -

■ 'ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਿ ਕੰਧ ਦੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਵੀ ਗੈਰ- ਵਾਜਬ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੰਧਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੀ - ਕਾਰੋਬਾਰ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੋਅ ਬਿਜ਼ਨਸ ਹੈ - ਅਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਿਨੇਮਾ ਘਰ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਅਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੁਝ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਬਿਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਟਾਪ-ਟਾਪ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਵਸਤੂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਖਰਚੇ ਨੂੰ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਨਲਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸੇ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ; ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਸਫ਼ੈਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ 'ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ' ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪਲਾਸਟਿਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੀਵਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਖਰਚੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕੋ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲ ਫਿਕਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲਾਂ ਨੂੰ ਸਸਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਮਹਿੰਗੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। "

ਥੂ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਮਾਲੀਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚਾ। ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ, ਬਨਾਮ ਐਸ.ਬੀ. ਰੌਣਿਤ ਸਿੰਘ, (8), ਕਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ (9) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।) ਹਨੂਮਾਨ ਮੋਟਰ ਸਰਵਿਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੈਸੂਰ, (10), ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਮੋਟਰ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਫਾਰ ਐਕਸ-ਸਰਵਿਸਮੈਨ (11) ਅਤੇ ਗੁੰਦਾਮ ਕਾਟਨ ਐਂਡ ਕ੍ਰੋਮਪਟਨ ਪਾਰਕਿੰਸਨ ਲਿਮਿਟਡ, ਵੀ. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਬੰਬਈ, (12)। ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ - ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਹਨ।

ਇਸ ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ 42,542 ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਖਰਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 10(2) (ii), 10(2)(v) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 10(2)(xv) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰਾ ਕੇਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ। ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 10(2)(xv) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲਾ ਖਰਚਾ ਪੂੰਜੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਕੇਸ਼ਵ ਮਿਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਡ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੱਖੀ ਐਲਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ . v. ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ q f ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਬਾਂਬੇ ਉੱਤਰੀ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ (13), ਅਤੇ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਮੋਲਾਸਿਸ ਕੰਪਨੀ ਪੀ. ਲਿਮਿਟਡ (14), ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

(8) 28 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ., ਟੀ.ਆਈ. _____

(9) 41 ITR 336.

- (10) 66 ITR 88
- (11) 70 ITR 165
- (12) 70 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 181.
- (13) (1965) 56 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 365.
- (14) (1970) 78 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 474.

ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰੈੱਡ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਜੇ. ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ।— ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

**ਸਰਸਵਤੀ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਸਿੰਡੀਕੇਟ, ਯਮੁਨਾਨਗਰ, -
ਜਵਾਬਦੇਹ।**

1965 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 54।

ਦਸੰਬਰ 16, 1970।

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (1922 ਦਾ XI) - ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (xv)—ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ-ਟੈਕਸ-ਕੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) ਦੀ ਧਾਰਾ (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਖਰਚ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਚਿਆ ਜਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਟੈਕਸ ਉਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਟੈਕਸ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਖਰਚ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੇਸ਼ੇਵਰ-ਟੈਕਸ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, - ਉਸਦੇ ਅਵਾਰਡ ਮਿਤੀ yth ਦੁਆਰਾ